

अनुलोम-विलोमप्राणायामः

(2) अनुलोम-विलोमप्राणायामः - अनुलोम-विलोमप्राणायामस्य स्वास्थ्यरक्षाक्षेत्रे महती भूमिका विद्यते। अनुलोम-

विलोमशब्दद्वयोः शाब्दिकार्थोऽस्ति यथा अनुलोमशब्दस्यार्थो-
-ऽस्ति उपरिभागतः अधोभागं प्रति अगमनकारकं तथा विलोम-
शब्दस्यार्थोऽस्ति प्रतिकूलमर्थार्थः यस्मिन् प्राणायामे वायुः
एकेन नासापुटेन अन्तः प्रविश्य उपरिभागतः अधः भागच्छति
अर्थात् पूरकं भवति तथा अनुलोमप्रतिकूलतया अन्तः प्रविष्ट
अधःस्थितश्च वायु उपरि गत्वा अन्यस्मात् नासापुटात्
बहिः निर्गच्छति अर्थात् रेचकं भवति स एव प्राणायामः
अनुलोम-विलोम-प्राणायाम इत्युच्यते।

पद्मासने सिद्धासने वा उपविश्य वामनासिकया पूरकं
कृत्वा पुनश्च दक्षिणनासिकया रेचकं कृत्वा दक्षिणनासिकया
एव पूरकं कृत्वा वामनासिकया रेचकं कर्तव्यः। एषा क्रिया
नाडिशोधनप्राणायाम इत्युच्यते।

अस्य प्राणायामस्य पूर्वं प्रथमतया वामनासिकया पूरकं
कृत्वा यथाशक्तिः कुम्भकः कर्तव्यः तदनन्तरं दक्षिणनासि-
कया रेचकः कर्तव्यः। कुम्भककरणवेलायां मूलबन्ध-जालन्धर-
बन्ध-इत्येतयोः बन्धद्वयोरपि प्रयोगः करणीय इति केषाञ्चन
मतम्। अस्य प्राणायामस्य समयोऽस्ति दशमिनट इतिपर्यन्तम्।
ततोऽधिकं न कर्तव्यम्। पञ्चमिनट-इतिपर्यन्तं कृतेन अनेन
प्राणायामेन मूलाधारचक्रे सन्निहितशक्तेर्जागरणं भवति।

दिव्य भावनया ओलः प्रोतो भूत्वा कृतेन अनेन प्राणायामेन
शारीरिकः, मानसिकः, आध्यात्मिकश्च लाभः समवाप्यते।
नाडिनां शोधकत्वात् अस्य प्राणायामस्य नाम नडीशोधन-
प्राणायाम इत्युक्तम्।

“ भ्रमरीप्राणायामः ”

(३.) भ्रमरीप्राणायामः — अस्मिन् प्राणायामे पूरकः वेगपूर्वकतया
भ्रमरनादसदृशतया शब्दसहितं कर्तव्यः तथा रेचकं
भ्रमरीनादसदृशमन्दस्वरेण भवति। अस्य प्राणायामस्य अभ्यासेन
चित्तं प्रकुलितं जायते। प्राणायामेऽस्मिन् रेचकस्य महत्त्वं
समधिकं भवति यत्र भ्रमरीसदृशशब्दं भवति। अतः भ्रमरीसदृश-
शब्दो भवतीति अस्य प्राणायामस्य नाम भ्रमरीप्राणायामः।

भ्रमरीविधिविषये घेरण्डसंहिताया मुक्तस्ति यत् अर्ध-
रात्रिगते समये जन्तूनां शब्दरहितावस्थायां हस्तद्वयेन कर्णद्वयं
पिधाय पूरकं कुम्भकं च कृत्वा दक्षिणकर्णे शरीरान्तर्गतः
मङ्गलमयः नादं ज्योतिष्यः यत्र क्रमशः झींगुर-वंशी-मेघ-झर-
भ्रमरी- धण्टा-तुरी-भेरी-मृदङ्ग-कुण्डुभी-इत्यादीनां शब्दाः श्रूयन्ते।
अनेन प्रकारेण सर्वदा कृतेन अनेन अन्यासेन साधक अनेक-
प्रकारकशब्दान् श्रोतुमर्हति। एते शब्दाः अनाहतचक्रस्य शब्दाः
सन्ति येषु एताः ध्वनयः समुत्पद्यन्ते। ध्वनेरन्तर्गतं ज्योति-
रस्ति। ज्योतेरन्तर्गतं मन अस्ति तथा मनः यत्र विलयं याति
तद् खलु भगवतः विष्णोः परमं पदमस्ति। अनेन रूपेण भ्रमरी-
सिद्धिद्वारा समाधिसिद्धिः प्राप्नोति साधकः।

अस्य प्राणायामस्य अभ्याससमये ध्यानान्मिकासने उपवेष्टव्यम् ।
नेत्रद्वयं अङ्गुलिभिः पिधाय भ्रूमध्ये अक्षराचक्रे सहस्रारचक्रे वा
ध्यानस्य केन्द्रीकरणं कर्तव्यम् । प्राणायामेऽस्मिन् मूलबन्धस्य
जालन्धरबन्धस्य च प्रयोगः कर्तव्यः । प्राणायामेऽस्मिन्
मस्तिष्के सज्जालस्य ध्वनितरङ्गप्रभावस्य ऊपरि ध्यानं दातव्यम् ।

प्राणायामोऽयं न्यूनान्-यूनं बारत्रयं बारपञ्चकं वा
कुर्यात् तथा अधिकाधिकम् एकादशवारम् एकविंशतिवारम्
एकपञ्चाशत्वारं वा कर्तुं शक्यते ।

उति